

Mărturisirea de credință a Episcopiei Europei de Vest a Adevăratei Biserici Ortodoxe Ruse (RTOC)

De Episcopul Philaretos de Pallini și al Europei de Vest (RTOC)

În numele Sfintei Treimi nedespărțite, dătătoare de viață, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Un singur Dumnezeu. Amin!

Credem într-un singur Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, al tuturor lucrurilor văzute și nevăzute, cunoscut în trei persoane Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, de una și aceeași natură și Treimea nedespărțită.

Mărturisim ceea ce mărturisește Sfântul Crez Niceo-Constantinopolitan, Simbolul sau colecția Credinței.

Așa cum au văzut profeții, așa cum au învățat apostolii, cum a primit Biserica, cum învățătorii au stabilit dogme, cum a fost de acord întreaga Biserică, cum a strălucit Harul, cum s-a dovedit Adevărul, cum minciunea a fost alungată, așa cum s-a arătat înțelepciunea, așa cum a acordat Hristos, tot așa gândim și vorbim și predicăm. (Synodikon al celui de-al șaptelea Sinod Ecumenic).

Sfânta noastră Biserică Ortodoxă crede în dogmele acceptate ale Bisericii întemeiate așa cum le-a învățat Hristos, așa cum consemnează Sfintele Scripturi, așa cum ne-au tâlcuit și ne-au transmis Apostolii, Sfinții și Sinoadele, așa cum a crezut întotdeauna Biserica și în toate locurile. Această revelație a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos a fost propovăduită de Sfinții Apostoli și confirmată de Sinoadele Ecumenice și pecetluită de Sinoadele Ecumenice.

Nu avem nicio comuniune cu nicio „biserică” care s-ar putea numi „ortodoxă”, dar și-a pierdut mărturisirea de credință fie prin erezii antice, fie prin erezii mai noi apărute, care sunt în adevăr bazate pe credințe pe care Biserica le-a respins deja și, în special, noi le respingem, ereziiile Ecumenismului, care neagă plenitudinea Bisericii lui Hristos în Biserica Ortodoxă, și Sergianismul, care dorea să supună Biserica lui Hristos autorităților fără Dumnezeu, ambele răspândite prin așa-numitele „Patriarhate” de „Ortodoxia mondială” în aceste ultime vremuri.

Respingem schimbarea Calendarului Bisericii Ortodoxe care a fost adusă în unele așa-zise „Biserici Ortodoxe” pentru a deschide calea ecumenismului (vezi Enciclica din 1920 a Patriarhiei Constantinopolului) și aderăm la hotărârile Sinoadelor locale din 1583, 1593 și 1848 care resping acest nou calendar bisericesc.

Respingem erezia închinării numelui, așa cum au făcut-o atât sinoadele Rusiei, cât și din Constantinopol din 1913, care ajunge până la a crede că „în chiar sunetele și literele numelui lui Dumnezeu este prezent harul lui Dumnezeu” (Apology, pg 188) sau, care este în esență același, că Dumnezeu este prezent inseparabil în numele Său, ceea ce are ca rezultat în cele din urmă ca Dumnezeu să fie cumva subordonat sau supus omului; și mai mult, că Îl putem considera ca fiind cumva la dispoziția omului. Este suficient (chiar și fără credință sau inconstient) ca un om să pronunțe numele lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este cumva obligat prin harul Său să fie cu acest om și să-și împlinească dorințele.” (Hotărârea Sinodului Rusiei, 1913).

Suntem de acord cu enciclica sinodului patriarhal din 1848 care afirmă:

„Păstrăm mărturisiunile fără viclenie pe care le-am primit de la oamenii mari, îndepărtându-ne de orice inovație ca o dictare a diavolului. Cel care acceptă o inovație consideră credința ortodoxă mărturisită ca fiind deficitară. Cu toate acestea, această Credință fără cusur a fost deja pecetluită și nu poate accepta nici diminuare, nici adăugiri, nici deteriorare, iar cel care ar trebui să îndrăznească, să facă acest lucru sau să sfătuiască acest lucru sau chiar să se gândească la aceasta, a tăgăduit deja Credința lui Hristos și au intrat deja de bună voie sub anatema veșnică prin hulirea Duhului Sfânt, spunând că Scripturile și Sinoadele Ecumenice nu ne-au spus întreaga Credință.

Toți cei care încearcă să inoveze, prin erezie sau schismă, s-au îmbrăcat de bunăvoie într-un blestem ca o haină, chiar dacă sunt Papi sau Patriarhi, sau duhovnici, sau laici, sau chiar un înger din cer; Anatema!”

Respingem așa-zisa teorie a „ciprianismului” ca fiind eretică, deoarece afirmă că o „biserică” care mărturisește erezii poate fi Biserica lui Hristos și că adevărații credincioși ar trebui să fie pur și simplu „rezistenți”, dar în același timp membri ai unei astfel de trup eretic. De asemenea, susține că sinoadele locale și mai mici ale Bisericii nu au puterea de a declara că cei care s-au dovedit a fieretici pe baza învățăturilor Bisericii nu mai fac parte din Biserică.

Mărturisim că Harul sfințitor și Tainele există doar în Biserica Adevărată. Sfântul Ciprian din Cartagina exprimă acest lucru prin scrierile sale, iar învățăturile sale despre această chestiune au devenit standard pentru Biserică. Sfântul Ciprian al Cartaginei ne spune că „În afara Bisericii nu este Duh Sfânt, nici credință sănătoasă nu poate exista” (Tratat de Rebotez 10 [256 d.Hr.]).

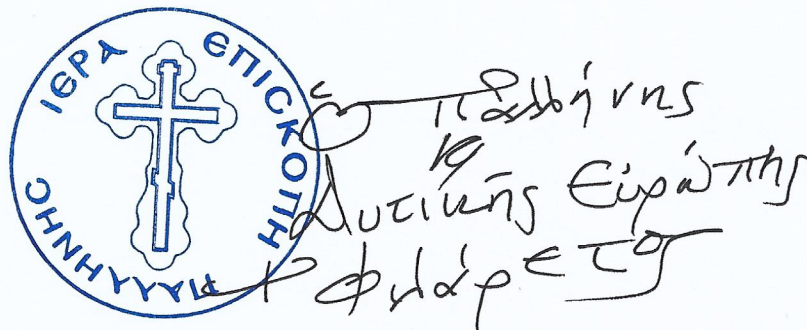

Până în vremurile noastre, aceasta a fost mărturisirea comună a ortodocșilor. Sfântul Filaret din New York spune: „Cei care atacă Biserica lui Hristos, învățând că Biserica lui Hristos este împărțită în așa-numitele „ramuri” care diferă în doctrină și mod de viață, sau că Biserica nu există în mod vizibil, dar va să fie formate în viitor, când toate „ramurile” sau sectele sau confesiunile și chiar religiile vor fi unite într-un singur corp; și care nu deosebesc preoția și tainele Bisericii de cele ale ereticilor, ci spun că botezul și euharistia ereticilor sunt eficiente pentru mântuire; de aceea, celor care, cu bună știință, au comuniune cu aceștieretici menționați mai sus sau care susțin, răspândesc sau apără noua lor erezie a Ecumenismului sub pretextul iubirii frățești sau al presupusei unificări a creștinilor despărțiți, Anathema!”.

Iar în misiunea Preasfântului Patriarh Tihon cu privire la Biserica Vie citim: „Cu toate acestea, ei, moderniștii, se despărțiseră de unitatea trupului Bisericii Ecumenice și s-au lipsit de harul lui. Dumnezeu care rămâne numai în Biserica lui Hristos... Și toate funcțiile și tainele care sunt îndeplinite de acei episcopi și preoți care s-au îndepărtat de Biserică sunt fără har și credincioșii care participă cu ei la rugăciune și la taine nu numai că nu primesc orice sfințire, dar se supun condamnării pentru participarea la păcatul lor (p. 291).”

„Aceasta este credința apostolilor, aceasta este credința Părinților, aceasta este credința ortodocșilor, aceasta este credința care a susținut întreaga lume” (Sinodikonul Sinodului al șaptelea ecumenic).

Semnat:

+ Episcopul Philaretos de Pallini și al Europei de Vest (RTOC)